

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/86/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6917010119
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavoj Sendecký
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6917010119.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Slavoja Sendeckého a sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a JUDr. Jána Deáka, v trestnej veci obžalovaných D. G. a spol., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 20 k § 156 ods. 1 Tr. zák. a iné formou spolupáchateľstva, na verejnom zasadnutí konanom dňa 16. augusta 2017, o odvolaní okresného prokurátora, proti rozsudku Okresného súdu v Rimavskej Sobote zo dňa 01.06.2017 sp.zn. 4T/23/2017 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste u obidvoch obžalovaných.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por.

obžalovaný D. G. st., nar. XX.XX.XXXX v V. N., trvale bytom I. G., Ul. N. XX, okres V. N., t.č. vo väzbe v B. na výkon väzby a v B. na výkon trestu odňatia slobody G. G.,
sa o d s u d z u j e

podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 38 ods. 2,3 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 1,2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaný D. G. ml., nar. XX.XX.XXXX v V. N., trvale bytom I. G., Ul. N. XX, okres V. N., t.č. vo väzbe v B. na výkon väzby a v B. na výkon trestu odňatia slobody G. G.,
sa o d s u d z u j e

podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 1,2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Ostatné výroky okresného súdu o uložení ochranného protitoxikomanického liečenia, ako aj o náhrade škody týmto rozhodnutím ostávajú nedotknuté.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu v Rimavskej Sobote zo dňa 01.06.2017 sp.zn. 4T/23/2017 boli obžalovaní D. G. st. a D. G. ml. uznaní za vinných zo spolupáchateľstva prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. spáchaného formou spolupáchateľstva na tom skutkovom základe, že

dňa 24.11.2016 o 19.00 h vo I. G. na ulici P. armády, za budovou bývalej základnej školy, po predchádzajúcej hádke, spoločne napadli Y. Y., nar. XX.XX.XXXX tak, že obvinený D. G. ml. ho udrel nezisteným predmetom do oblasti hlavy, poškodený Y. Y. po údere spadol na zem, kde ho obvinení ďalej bil päšťami a kopali ho do hlavy a hornej časti tela, pričom mu spôsobili zranenia otras mozgu, zlomeninu hornej čeľuste vpravo s minimálnym posunom, zlomeninu čuchovej kosti vpravo, krvný výron

do maxilárnej dutiny - dutina hornej čeľuste vpravo, krvný výron do ethmoidov vpravo - dutinky čuchovej kosti, zlomeninu očnice vpravo s minimálnym posunom, krvný výron okolo pravého oka, sufúziu a chemózu pravého oka, zlomeninu šiesteho a siedmeho rebra vľavo, ktoré zranenia si vyžiadali dobu liečenia a práceneschopnosti menej ako 42 dní.

Za to im boli uložené tresty, a to obžalovanému D. G. st. podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. k), písm. l), písm. n) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere jedného roka. Podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovanému D. G. ml. podľa § X56 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. k), písm. l), písm. n) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere štrnásť mesiacov. Podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. c) Tr. zák. súd obžalovanému súčasne uložil ochranné protitoxikomanické liečenie formou ambulantnou.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. zaviazal oboch obžalovaných spoločne a nerozdielne zaplatiť poškodenému Y. Y., nar. XX.XX.XXXX v V. N., trvale bytom I. G., ČA XXX, škodu vo výške 4.244,64 Eur a podľa § 288 ods. 2 Tr. por. poškodeného Y. Y., nar. XX.XX.XXXX v V. N., trvale bytom I. G., ČA XXX, so zvyškom nároku odkázal na civilný proces.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie okresný prokurátor. V písomných dôvodoch uviedol, že jeho odvolanie smeruje do výroku o vine a treste v neprospech oboch obžalovaných.

Odvolanie odôvodnil tým, že súd sa v rozsudku nevysporiadal dostatočne, prečo skutok opísaný v obžalobe z 28.03.2017 prekvalifikoval zo zločinu ublíženia na zdraví spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 155 ods. 1 Tr. zák., za ktorý Trestný zákon umožňuje uložiť trest odňatia slobody v trvaní štyri až desať rokov na prečin ublíženia na zdraví spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 156 ods. 1 Tr. zák., za ktorý Trestný zákon umožňuje uložiť trest odňatia slobody len na dva roky, čím protiprávne konanie oboch obžalovaných podkvalifikoval a neprimerane ich tak zvýhodnil oproti pôvodnej kvalifikácii.

Zdôraznil, že nie je zrejmé, prečo uveril tvrdeniu znalca S.. X. vo vzťahu k dĺžke práceneschopnosti, nevyhnutnosti špecializovaných vyšetrení, ako ďalším okolnostiam. Do pozornosti odvolacieho súdu dal to, že prvostupňový súd nevzal do úvahy spôsob, akým došlo k útoku na telesnú integritu poškodeného, presnejšie na oblasť hlavy, a to spoločným konaním oboch obžalovaných. Poznamenal, že výpoveď ošetrojúceho lekára S.. Z., ktorý dĺžku práceneschopnosti odôvodňoval objektívnymi dôvodmi, nebola zohľadnená. Okrem toho poukázal aj na to, že v prípade, ak by aj ako jedinú podstatnú premenu prvostupňový súd považoval dĺžku liečenia (v trvaní 35 dní) nie je zrejmé, prečo vec nekvalifikoval ako zločin ublíženia na zdraví spáchaného formou spolupáchateľstva v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1, § 20 a § 155 ods. 1 Tr. zák.

Navrhol preto odvolaciemu súdu zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Na verejnom zasadnutí krajský prokurátor predniesol návrh v súlade s písomným vyhotovením.

Tak obhajca obžalovaného D. G. st., ako aj obhajca D. G. ml. navrhli odvolanie okresného prokurátora zamietnuť, nakoľko považovali prvostupňový rozsudok za správny a zákonný. Poukázali na závery znaleckého dokazovania a výsledky znaleckého posudku S.. I. X., z obsahu ktorého vyplynulo, že práceneschopnosť poškodeného nepresiahla dobu 35 dní, pričom v znaleckom posudku sú uvedené aj rôzne možné spôsoby zranenia vzniku poškodeného, čo súd správne kvalifikoval.

Obžalovaný D. G. st., ako aj obžalovaný D. G. ml. sa k návrhu svojich obhajcov pripojili.

Krajský súd v Banskej Bystrici na základe podaného odvolania primárne zistil, či nie je daný dôvod pre rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. (odvolanie bolo podané včas a oprávnenou osobou) a nie je ani

daný dôvod pre zrušenie rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., a preto postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora je dôvodné len čiastočne.

Odvolací súd zdôrazňuje, že skutkové zistenie súdom prvého stupňa je správne a zodpovedá dokazovaniu, ktoré bolo vykonané na hlavnom pojednávaní. Súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy potrebné pre zákonné rozhodnutie o obžalobe, ktorá bola na oboch obžalovaných či už D. G. st., ako aj D. G. ml. podaná. Odvolací súd poznamenáva, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného prečinu je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym podstatným chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu vecí, pokiaľ ide o zistenie, že predmetný skutok uvedený v napadnutom rozhodnutí sa stal spôsobom, popísaným v rozsudku a že ho spáchali obaja obžalovaní a že z ich konania tam nastal uvedený následok. Nepochybne bola preukázaná aj subjektívna stránka žalovaných prečinov, či už ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., ako aj výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., ako aj ich podstatné znaky, a preto v tomto smere vznesené odvolacie námietky okresného prokurátora sú nepodstatné.

K dôvodom odvolania okresného prokurátora odvolací súd poznamenáva, že súd prvého stupňa veľmi citlivo zvážil, prečo a z akých dôvodov neuznal právnu kvalifikáciu konania oboch obžalovaných, uvedenú v obžalobe okresného prokurátora, ktoré ich konanie právne kvalifikoval ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zák. spáchaného formou spolupáchateľstva. Vychádzal pritom predovšetkým zo záverov znaleckého posudku znalca S.. I. X., ktorý aj na hlavnom pojednávaní zotrval na tom, že práceneschopnosť v prípade poškodeného trvala 35 dní, pričom zranenia poškodeného mohli vzniknúť udieraním tvrdým predmetom, rukou, resp. kopaním, poprípade aj pádom, v neposlednom rade aj nárazom o pevnú podložku. V danom prípade nejednalo sa o ťažké poranenia a zo strany obžalovaných sa jednalo o útok so strednou intenzitou sily. Okrem toho dodal, že všetky zranenia sú výsledkom priameho násillia, poprípade aj možného pádu.

Na základe týchto skutočností potom aj odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade neobstojí tvrdenie okresného prokurátora v tom slova zmysle, že obaja obžalovaní sa dopustili takýmto konaním zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., ale len prečinu ublíženia na zdraví tak, ako to právne kvalifikoval súd prvého stupňa. V tejto súvislosti odvolací súd ešte dodáva, že v rámci dokazovania nebolo preukázané, že by zo strany oboch obžalovaných išlo o úmysel spôsobiť poškodenému ťažké zranenia, ale ich úmysel podľa názoru odvolacieho súdu smeroval len k ublíženiu na zdraví poškodeného. Je síce pravdou, že obaja obžalovaní pripustili, že voči poškodenému použili aj obušok, ale z obsahu znaleckého posudku, ako aj z predložených lekárskeých správ sa nedalo bez akýchkoľvek pochybností stanoviť, či práve týmto predmetom boli spôsobené najzávažnejšie poranenia poškodeného alebo k nim došlo iným spôsobom, na ktorý poukázal znalec.

Vzhľadom na určité pochybnosti v tomto smere preto bolo potrebné túto okolnosť vyhodnotiť v prospech oboch obžalovaných (zásada *in dubio pro reo*), čo malo za následok prekvalifikovanie ich konania zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. spáchaného formou spolupáchateľstva na prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. formou spolupáchateľstva.

Na základe týchto skutočností odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa hodnotil dôkazy jednotlivo, ako aj v ich súhrne, logickým a zároveň podrobne a presvedčivo odôvodneným spôsobom, ktorému z hľadiska pravidiel, stanovených pri hodnotení dôkazov tak, ako sú uvedené v § 2 ods. 12 Tr. por. nemožno nič vytknúť.

V súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por., v odôvodnení napadnutého rozsudku potrebným spôsobom rozviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a z akých dôvodov a prečo obžalovaných D. G. st. a D. G. ml. uznal za vinných z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. spáchaného formou spolupáchateľstva. Obaja obžalovaní totiž spoločným konaním ublížili

poškodenému Y. Y. na zdraví tak, že na mieste verejnosti prístupnom ho napadli, čím sa dopustili aj výtržnosti.

Len pre doplnenie odvolací súd poznamenáva, že v podstate tak obžalovaný D. G. st., ako aj D. G. ml. sa či už v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní ku skutku v podstate priznali, aj keď v ich výpovediach, najmä čo do ich účasti na protiprávnom konaní, vznikli určité pochybnosti, pretože obaja obžalovaní útok voči poškodenému opisovali s určitými odchýlkami, čo však pre uznanie ich viny nemalo žiadny podstatný význam.

Ako je vyššie uvedené, okresný prokurátor v písomných dôvodoch odvolania nenamietal len právnu kvalifikáciu konania oboch obžalovaných, ale jeho odvolanie smerovalo aj do trestu.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 2 Tr. zák., páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 3 Tr. zák., trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák., pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 36 písm. k) Tr. zák., poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel pričínil sa o odstránenie škodlivých následkov trestného činu alebo dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu,

Podľa § 36 písm. l) Tr. zák., poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 36 písm. n) Tr. zák., poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom.

Podľa § 37 písm. m) Tr. zák., príťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať,

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák., pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Tr. zák., ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 41 ods. 1 Tr. zák., ak súd odsudzuje páchatela za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbíhajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Podľa § 41 ods. 2 Tr. zák., ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu; súd uloží páchatelovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody. *) Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri

mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods. 1 alebo 3. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov.

Podľa § 41 ods. 3 Tr. zák., ak súd odsudzuje páchatel'a za ďalší čiastkový útok, ktorý tvorí súčasť pokračovacieho trestného činu, za ktorého iný čiastkový útok bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok, ktorý už nadobudol právoplatnosť, zruší v rozsudku skorší výrok o vine o pokračovacom trestnom čine a trestných činoch spáchaných s ním v jednočinnom súbehu, celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad. Súd pri viazanosti skutkovými zisteniami v zrušenom rozsudku znova rozhodne o vine za pokračovací trestný čin vrátane nového čiastkového útoku, prípadne za trestné činy spáchané s ním v jednočinnom súbehu, ako aj o spoločnom treste za pokračovací trestný čin, ktorý nesmie byť miernejší než trest uložený skorším rozsudkom. Súd prípadne rozhodne tiež o nadväzujúcich výrokoch, ktoré majú podklad vo výroku o vine. Ak je ukladaný trest za viac trestných činov, ustanovenia odsekov 1 a 2, § 42 a § 43 sa použijú primerane.

Podľa § 41 ods. 4 Tr. zák., ustanovenie odseku 3 sa nepoužije, ak predchádzajúci rozsudok bol vydaný súdom iného členského štátu Európskej únie.

Odvolačný súd zdôrazňuje, že súd prvého stupňa pochybil, keď u oboch obžalovaných vzhliadol poľahčujúce okolnosti aj v zmysle ust. § 36 písm. k) a písm. l) Tr. zák., nakoľko z obsahu spisu tieto skutočnosti nevyplývajú.

Pre použitie poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. k) Tr. zák. je zákonným predpokladom náhrada škody alebo odstránenie škodlivých následkov z trestného činu. Pri odstránení škodlivých následkov trestného činu zákon nevyžaduje, aby páchatel tieto následky úplne odstránil a aby to urobil osobne, ale stačí, ak tomu svojím aktívnym zásahom prispeje. Pri nahradení spôsobenej škody musí však ísť o úplnú náhradu škody.

K poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. n) Tr. zák. treba poznamenať, že táto poľahčujúca okolnosť je založená na aktívnej spolupráci páchatel'a pri objasňovaní svojej trestnej činnosti. Vyžaduje si aktívnu účasť páchatel'a pri vyšetrovaní trestnej činnosti, a to najmä vo forme uvádzania dôkazov, ktoré slúžia na objasnenie skutkových okolností daného trestného činu a jej hodnotenie je závislé od toho, do akej miery páchatel sám svojím prístupom participuje na objasnení trestného činu.

Tak poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. k) Tr. zák., ako aj písm. n) Tr. zák. odvolací súd u oboch obžalovaných nevzhliadol, nakoľko aj podľa samotných ich výpovedí žiadnu náhradu škody poškodenému neposkytli a ani aktívne nekonali za účelom objasnenia svojej trestnej činnosti. V ich prípade išlo len o klasické priznanie sa k protiprávnemu konaniu bez udávania takých skutočností, ktoré by oprávňovali použitie aj ust. § 36 písm. n) Tr. zák.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti potom odvolací súd dospel k záveru, že u oboch obžalovaných možno priznať len poľahčujúcu okolnosť, a to v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák., ktorá spočíva v priznaní páchatel'a k spáchaniu trestnej činnosti a úprimné oľutovanie.

Na základe týchto skutočností potom odvolací súd dospel k záveru, že obžalovanému D. G. st., keďže predchádzajúce odsúdenia nemožno brať v úvahu ako priťažujúcu okolnosť, nakoľko sa v súčasnej dobe hľadí na neho, akoby nebol súdom trestaný, pri priznaní len jednej poľahčujúcej okolnosti možno uložiť úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov tak, ako to urobil súd prvého stupňa a pre výkon tohto trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovanému D. G. prihládajúc k rovnosti jednej poľahčujúcej a jednej priťažujúcej okolnosti uložil odvolací súd úhrnný trest odňatia vo výmere 16 mesiacov a pre výkon tohto trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. V jeho prípade zohľadnil aj tú skutočnosť, že je bez pracovného pomeru, z odpisu evidencie priestupkov vyplýva, že doteraz bol sedemkrát riešený a z odpisu registra trestov možno zistiť, že bol trikrát súdne potrestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 2T/90/2015, právoplatným 17.12.2015, kde mu bol uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere jedného roka a osem mesiacov a pre výkon trestu odňatia slobody bol zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Tresty, ktoré uložil odvolací súd obom obžalovaným spĺňajú podľa jeho názoru tak individuálnu, ako aj generálnu prevenciu a sú potrebné na to, aby obaja obžalovaní sa v budúcnosti vyvarovali akejkoľvek protispoločenskej činnosti.

Keďže tak výrok prvostupňového súdu o náhrade škody, ako aj o uložení D. G. ml. ochranné protitoxikomanické liečenie formou ambulantnou bolo správne, tieto ostali týmto rozhodnutím nedotknuté.

Z vyššie uvedených dôvodov potom odvolacie námietky okresného prokurátora odvolací súd považoval len za čiastočne dôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.